

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 26.083 van 20 april 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 11 juli 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 juni 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 4 februari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 maart 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. FIERENS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché D. HANOULLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 4 januari 2008 het Rijk binnen en diende op dezelfde dag een asielaanvraag in. Op 26 juni 2008 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.
 - 1.1. Het asielrelaas wordt als volgt weergegeven in de bestreden beslissing: *“U zou over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Chandpur. U zou al verschillende jaren lid zijn van de “Awami League” en meer bepaald van de jeugdafdeling “Jubo League”. In 2001 zou u eens kortstondig gedetineerd zijn. Uiteindelijk bleek het hier om een identiteitswissel te gaan. De politie zou haar verontschuldigen aangeboden hebben en u zou na enkele uren reeds vrijgelaten zijn. In 2004 zou u verkozen zijn tot*

publiciteitssecretaris. Door uw uitgebreide politieke activiteiten zou u verschillende leden van de concurrerende “BNP” (Bangladesh Nationalist Party) hebben kunnen overtuigen om hun partij in te ruilen voor de uwe. Om hun afhankelijkheid aan uw partij te bewijzen zouden ze op 27 oktober 2007 een vergadering van de “BNP” bestormd hebben en ze zouden de lokale “BNP” president, Basirullah hierbij gedood hebben. De “BNP” zou een klacht tegen de ouders ingediend hebben en ze zouden u ook in de aanklacht vermeld hebben, gezien uw banden met de ouders. U zou die dag echter niet aanwezig geweest zijn. U zou op dat ogenblik met uw grootvader enkele administratieve problemen omtrent eigendom geregeld hebben. U zou ingelicht zijn door een kennis. Later zou uw grootvader de aanklacht tegen u hebben aangevraagd. De politie zou u hierna gezocht hebben. U zou u niet veilig gevoeld hebben bij uw familie. Een verwant van uw vader zou immers een lokaal president zijn van de “Jamiaat-e-Islami” en hij kende alle verblijfplaatsen van uw familie. Daar hij een vete had met uw vader kon hij alle informatie doorspelen aan de overheid. In november 2007 zou u Bangladesh per schip verlaten hebben. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: een brief van uw advocaat, een partijbrief, juridische documenten, een geboorteakte en een nationaliteitscertificaat”.

1.2. De feiten worden niet betwist door de verzoekende partij.

Ten gronde.

2. Inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over volheid van rechtsmacht, d.w.z. dat de Raad het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en hij als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil, waarbij hij de bevoegdheid heeft tot hervorming of tot bevestiging van de door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen genomen beslissingen ongeacht het motief waarop de Commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund (Wetsontwerp nr. 2479/001 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, p. 95). Door de devolutieve werking van het beroep is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De bewijslast ligt in beginsel bij de kandidaat-vluchteling, die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn aanspraak. Bij het ontbreken van dergelijke elementen dient hij hiervoor een aannemelijke verklaring te geven (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, 1992, nr. 196). De vrees van verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506).

Nopens de status van vluchteling.

3. Verzoeker stelt dat het duidelijk is dat hij “een vluchteling is in de zin van artikel 1A2 van het verdrag van Genève”, aangezien hij zich buiten Bangladesh bevindt, een gegronde vrees voor vervolging koestert omwille van “zijn politieke overtuiging en sociale groep” en de bescherming van de overheid niet kan invoeren.
- 3.1. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

4. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen twijfelt vooreerst aan verzoekers beweerde politiek engagement. Bovendien wijst het CGVS op verzoekers *“opvallend gebrekkige kennis”* over de aanklachten die tegen hem zijn ingediend en ook op verzoekers *“gebrek aan inzet tot het verkrijgen van informatie”* en tenslotte wordt er ook gewezen op een tegenstrijdigheid in verzoekers verklaringen met betrekking tot een neergelegd juridische document.
- 4.1. Verzoeker benadrukt dat hij *“nochtans een brief van zijn advocaat en een partijbrief om zijn politiek engagement te bewijzen”* voorlegde en dat *“er geen enkele reden om aan de echtheid van deze stukken te twifelen [is]. De commissaris geeft ook niet aan hoe of in welke zin deze stukken dan wel zouden zijn vervalst”*. Met betrekking tot zijn vage en ontwijkende verklaringen omtrent zijn politiek engagement stelt verzoeker dat *“In oosterse landen zoals Bangladesh gaat het sociale samen met het politieke engagement. Het is via zijn sociale inzet dat hij de contacten legde en de andere politieke leden ontmoette, waarna hij inderdaad pas in 1997 “formeel” lid werd van de Awami League. Als verzoeker in 1997 lid werd, was dit uiteraard niet uit het niets, maar de bevestiging en het bewijs dat hij hier al vroeger mee bezig was”*.
- 4.1.1. De brief van verzoekers advocaat is een algemeen attest dat besluit dat aangezien verzoeker meent dat hij niet betrokken is in de moordzaak er een veilig onderkomen moet gezocht worden tot hij dit kan bewijzen. Dergelijke algemene en persoonlijke getuigenissen zijn onvoldoende om aannemelijk te maken dat inderdaad tegen verzoeker een rechtszaak loopt. Van een advocaat kan minstens duidelijke informatie verwacht worden over procesgang en de processtukken. Dit is niet het geval.
- 4.1.2. Partijgetuigenissen hebben evenmin een officieel karakter zodat hun bewijswaarde slechts relatief is en onvoldoende zijn om het gebrek aan geloofwaardigheid van het relaas van een asielzoeker te herstellen. Daar gelaten het feit dat de partijbrief niet vergezeld is van een voor eensluidend verklaarde vertaling, zoals voorgeschreven wordt in artikel 8 van de Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwisting, merkt de Raad op dat bij analyse van de vorm van het document duidelijke aanwijzingen zijn dat de oorspronkelijke tekst werd gewijzigd. Met name de oorspronkelijk vermelde datum in blauwe inkt 10 januari 2008 werd gemanipuleerd in zwarte inkt en gewijzigd tot 18 maart 2008. De brief kan dan ook niet authentiek zijn aangezien de ondertekenaar, die naast zijn naam ook de datum van ondertekening van 10 januari 2008 vermeldt, op deze datum geen brief kon ondertekenen die pas op 18 maart 2008 werd opgemaakt. Verzoeker is verantwoordelijk voor de documenten die hij neerlegt. In casu vertoont de partijbrief een gefabriceerd karakter en komen beide stukken voor als complaisancestukken gemaakt voor onderhavige procedure.
- 4.1.3. Verzoeker legt vage verklaringen af over zijn politieke activiteiten en kan onder meer de formaliteiten van het lidmaatschap van de partij niet toelichten. Verder geeft hij ontwijkende antwoorden over zijn activiteiten als gewoon lid bij zijn partij, terwijl hij nadien stelt dat hij Publicity Secretary werd omdat hij *“goed werk [deed] wat de mensen zagen en apprecieerden”*. Ook over de inhoud van zijn functie als Publicity Secretary legt verzoeker vage verklaringen af: *“De lokale mensen in het dorp hebben geen idee van politiek of van jubo league, ik ging naar hen en gaf uitleg over partij, ik had al goed gewerkt, ze luisterden naar me”* zonder dit nader te kunnen preciseren. Verzoekers vaagheid en onwetendheid valt niet te rijmen met de functie van publiciteitssecretaris die hij sinds 2004 bekleedde. Bovendien antwoordt verzoeker op de vraag wanneer de laatste

verkiezingen georganiseerd moesten worden: “22/03/2007, *ben niet zeker*”, terwijl uit informatie uit het administratief dossier blijkt dat de correcte datum 22 januari 2007 is. Van een publiciteitssecretaris kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij duidelijk communiceert over de concrete verwezenlijkingen van zichzelf en van de partij en minstens op de hoogte is van de verkiezingsdatum waarrond een politieke partij foutloze en duidelijk communicatie dient te voeren. Verzoekers argument dat deze discrepantie “*slechts te wijten [kan] zijn aan een communicatiefout*” kan niet weerhouden worden, temeer daar verzoeker tijdens het gehoor tot tweemaal toe deze datum vernoemt. De door het CGVS vastgestelde tegenstrijdigheden, onder meer rond de verkiezingsdatum en het beginjaar van zijn politieke activiteiten laten geen ruimte voor de nuanceringsen die verzoeker *post factum* nog tracht aan te brengen. In het kader van de asielprocedure draagt de kandidaat-vluchteling een verantwoordelijkheid, in die zin dat van hem wordt verwacht dat hij zo duidelijk en volledig mogelijk zijn asielmotieven weergeeft, zeker wat de feiten betreft die de kern van zijn asielrelaas raken (RvS 19 december 2006, nr. 166.028; RvS 27 september 2006, nr. 162.792). De bestreden motivering wordt niet dienend weerlegd en blijft derhalve staande. Verzoeker toont niet aan dat –voor zover hij in Bangladesh gerechtelijk vervolgd wordt- dit in verband staat met politieke activiteiten.

- 4.2. Verzoeker toont geen bijzondere bekendheid met de zijn voorgehouden gerechtelijke vervolging. De bestreden beslissing stelt een “*’schrijnend gebrek aan interesse’ in zijn ‘strafdossier’*” vast waarop verzoeker verwijst naar zijn feitenrelaas “*waarin hij reeds de huidige corrupte sfeer en mentaliteit in Bangladesh aankaartte*” en dat “*De aandacht van verzoeker ging dan ook in de eerste plaats uit naar het redden van zijn eigen vel, door zijn vervolging te ontvluchten, eerder dan de juridische details van de tenlasteleggingen tegen hem te gaan bestuderen*”. Tenslotte is volgens verzoeker het feit dat hij weinig contact had met zijn advocaat een bewijs dat zijn beschuldiging “*een politieke kwestie betrof*”.

- 4.2.1. Uit het asielrelaas blijkt dat verzoeker op geen enkel ogenblik een advocaat gecontacteerd heeft om zich over zijn zaak te informeren. Op het CGVS verklaarde verzoeker: “*(...) ik heb nooit contact gezocht met advocaat, ik vernam pas nadat ik in België kwam via contact met Shahin*”(zie gehoorverslag CGVS, p.8). Verzoeker toont evenmin aan dat zijn huidige contacten met een Bengaalse advocaat van professionele aard zijn en verder gaan dan het kopen van documenten: “*als je 50 thakka betaalt aan advocaat dan krijg je dit*” te meer daar verzoeker onbekend is met de draagwijdte van de neergelegde documenten en de huidige stand van het proces. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift zich beperkt met het verwijzen naar de algemene situatie in Bangladesh en wijt zijn onwetendheid aan het feit dat “*overal ter wereld*” “*de exacte juridische inhoud en reikwijdte van iedere tenlastelegging (...) slechts gekend is door de advocaat en niet door de cliënt zelf*”. Verzoeker gaat eraan voorbij dat zijn onwetendheid verder reikt dan juridische details, maar wel degelijk de kern van zijn zaak betreffen. Van een kandidaat-vluchteling die een dermate vrees voor vervolging ervaart dat hij hierdoor zijn familie moet achterlaten en beslist om naar Europa te vluchten en nota bene van moord beschuldigd wordt, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij een minimum aan kennis heeft of minstens interesse vertoont in de rechtszaak die aan de basis lag van zijn vlucht naar Europa. Bovendien volstaat het niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke. (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480) .

- 4.2.2. De tweemaal herhaalde bewering dat verzoeker “*de inhoud van de FIR gecommuniceerd kreeg*” via zijn grootvader en dat hij de kopie van de FIR “*inderdaad pas in januari 2008, zoals de stempels aangeven*” ontving vindt geen grondslag in het administratief dossier. Uit het CGVS-verhoor blijkt met name dat verzoeker tot tweemaal toe stelde: “*(...) toen ging grootvader en verkreeg kopie van zaak en hij toonde me dit, ik zag mijn naam en ik wist zeker dat ik er in betrokken was “28/10/07 kreeg grootvader kopie”*” (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Voor zover verzoeker in Bangladesh kennis had van de FIR zou hij dit duidelijk kunnen toelichten. De in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden laten geen ruimte voor de nuanceringen die hij *post factum* nog tracht aan te brengen. In het kader van de asielprocedure draagt de kandidaat-vluchteling een verantwoordelijkheid, in die zin dat van hem wordt verwacht dat hij zo duidelijk en volledig mogelijk zijn asielmotieven weergeeft, zeker wat de feiten betreft die de kern van zijn asielrelaas raken (RvS 19 december 2006, nr. 166.028; RvS 27 september 2006, nr. 162.792). Ten overvloede stelt de Raad vast dat de neergelegde FIR twijfelachtig is. Het is bevreemdend dat in een officieel document zowel de beschuldigten als de getuigen niet enkel worden geïdentificeerd met hun naam maar ook met hun vermoedelijke politieke overtuiging (zie stuk 13 administratief dossier, p.6).
- 4.2.3. Aangezien verzoeker geen politiek engagement aantoont, is niet aannemelijk dat deze aanklachten politiek geïnspireerd zijn. Verzoekers loutere ponering dat hij in Bangladesh zal worden vervolgd omwille van zijn politieke overtuiging en sociale groep kan niet worden weerhouden nu zijn politieke overtuiging niet aannemelijk is en verzoeker dit argument niet nader uitwerkt noch aantoont tot welke sociale groep hij zou kunnen behoren. Verzoekers verklaringen zijn onvoldoende om de achterliggende redenen van in beschuldigingstellingen aan te tonen. Aldus maakt hij niet aannemelijk dat -voor zover deze waarachtig zijn- de klachten ongerechtvaardigd zijn en bovendien belet niets hem ervan deze aan te vechten voor de nationale Bengaalse rechter, desnoods in beroep. Verzoeker toont niet aan dat een eventuele gerechtelijke vervolging ook een vervolging in vluchtelingrechtelijke zin inhoudt.
- 4.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

Nopens de subsidiaire bescherming.

5. In het verzoekschrift vraagt verzoeker geen toekenning van subsidiaire bescherming. Gelet op de hoger uiteengezette beoordeling van zijn asielaanvraag zijn er ook geen elementen die erop wijzen dat verzoeker in geval van terugkeer naar Bangladesh een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 20 april 2009 door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER.

K. DECLERCK.